

د بايزيد روښان د زوکړې
د پينځه سولم کال د سيمینار په وياړ

د افغانستان د علومو اکاډمي

فوح الميحيی

د

بايزيد روښان

سريزه اوسمون

د

سر محقق زلمي جيواد اهل

۱۳۸۵ هـ ش

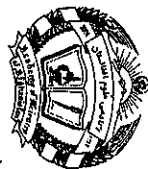
Ketabton.com

ستر ملي مبارز بايزيد روښان

د چاپ چاري : علي محمد منگل
د باختر مطبعي چاپ

د پښتو ژبې د روښان د نړۍ
د پښتو ژبې د روښان د نړۍ د پښتو ژبې د روښان د نړۍ

د افغانستان د علومو اکاډمۍ
د ژبو او ادبياتو مرکز
کابل مجله

فرحت المجتبی

پښتو ژبې د روښان

سریره اوسمون

سر محقق زلمی هیوادمل

افغانستان

کابل

ش ۱۳۸۵ هـ

ستر ملی مبارز بایزید روینان

کتاب پیژندنه :

دکتاب نوم : فرحت المجتبی
ناظم : بایزید روینان
مہتمم : عبدالظاهر شکیب
خبرونکی : کابل مجله ، دژیو او ادبیاتو مرکز
د چاپ شمیر : ۵۰۰ توکه
د چاپ کال : ۱۳۸۵ هـ ش
کمپوزر : نورعل منعل

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

موضوع

د بايزيد روښان فرحت المسجتي

سريزه

ماخذونه

متن

مخ

۱

۵

۲۱

۲۳

د بايزيد روښان فرحت المسجتي

د افغانانو د يو ستر ملي او عرفاني نهضت مشر

بايزيد روښان د خپلي روښاني لارې د تبليغ او د خپلو
پيروانو د پوهاوي لپاره په پښتو ، دري ، عربي
او هندي ژبو ډير منظوم او مسجع آثار ليکلي دي
، دتبرې شلمې پېړۍ دويمې نيمايي کې دده د آثار و چاپ
ته توجه شوي ، په کابل ، پېښور او اسلام آباد کې يې
موجود او موندلې شوي آثار چاپ شوي دي ، ځينې آثار
يې مکرر هم چاپ شوي دي .

مقالی خوبینته وکره، د فرحت المجتبی نقل ماله کابله له خان سره وری وما دا نقل چی پرله راواروه ، خوځله چی می ولوست . د خطی نسخی پاتی دوینو د خورنکی له امله روغی نه وی پاتی نو خکه ځینی کلمات پکی مغشوش شوی و ، ماده رساله له ځپلی وسی سره سم له سره ولیکله او چاپ ته می آماده کړه ، یوه مقدمه گوتی می هم پری ولیکله .

په مقدمه کی ځینی خبری د ارواښاد قاندر مومند د خیرالبیان تنقیدی مطالعه نومی اثر دمقدمی د هغه خبرو رد ته وقف شوی وی چی بی د بایزید روښان د تذکره علم په باب کښلی وی . زه نه پوهیوم چی ارواښاد مومند په هغه وخت لوستی وی او که نه خکه زه د ده او دده د پیروانو په عکس العمل پوه نه شوم . اوس قاندر مومند صاحب مرادی ، خود لوستونکیود ذهن دروښانو لو او روښانه ساتلو په منظور د فرحت المجتبی په مقدمه کی د استاد مومند د خیرویه جواب کی لیکل شوی خبری پرپرږم.

ما د فرحت المجتبی د تلوسی د چاپ په مقدمه کی دا ژمنه کړی وه ، چی کله زه دا رساله په خانکری دول چاپوم ، نو که د الله تعالی مرحمت می ملگری و ، نو ضرور به یو ځل بیا د دهلی دمیوزیم له خطی نسخی سره گورم .

د مهربان څښتن په فضل هند ته د ۲۰۰۵ م کال په سفر کی دا موقع برابره شوه چی ددهلی ملی موزیم ته ورشم او ددی رسالی د (تلوسه) مجلی چاپ ورسره

د بایزید د آثارو یا دونی په ځینو لارځونو آثارو کی ، لکه دبستان مذاهب ، حالنامه او د ځینو ختیځ پوهانو په آثارو کی شوی دی خو د شلمی پیری د دویمی نیمايي پوری بی څوک له وجوده نه وو خیر . د بایزید د خیرالبیان دوی نسخی هماغه مهال وموندل شوی یوه دیرلین نسخه چی ټوله په څلورو ژبو ده اوبله د حیدر آباد دد کن نسخه چی بشپړه ده اود خیرالبیان ټول مطالب پکی په څلورو ژبو راځی چی تر اوسه نه ده چاپ شوی .

تذکره دعلم یا (د علم رساله) اوفرحت المجتبی دواړه د شلمی پیری په وروستیو لسيزوکی پیدا او چاپ شوی . فرحت المجتبی د بایزید یوه کوچنو تی رساله ده چی د هندوستان د پایتخت دهلی په ملی میوزیم د تذکره د علم د نسخی د پای په ۵۳ - ۵۵ پانوکي لیکل شوی ده . خط بی نستعلیق دی اولیکود بی روښانی ، خطاط بی دروښانیانو د لاری پیروکل محمد روښانی .

دا رساله ما اول ځل په ۱۹۸۳ م کال کی ولیدله ، دوی رباعی می ځینی نقل کړی اود هدد کتابخانو پښتو خطی نسخو کی می واخیستی . خو دوست شینواری دی الله تعالی و پیتی د هغه ځینو اشارو زه دی ته متوجه کړم چی دارساله هم لکه دعلم رساله د بایزید روښان ده ، نومی خکه په ۱۹۹۱ کال کی دارساله ټوله نقل کړه او راسره وه . د پښور د مهاجرت شپي وی ، پښاغلیو رفیع صاحب او سید صابر شاه صابر په گډه (تلوسه) نومی مجله چاپو له ، له مایی دیوی اوریدی

سریزه

ددهلی دملی میوزیم په خطی نسخو کی په ۸۱/۴۱ نومره یوه نسخه موجوده ده. په دی نسخه کی د بایزید رویشان دوی رسالی خطاطی شوی دی. خطاط یی گل محمد رویشانی دی، دی درشید آباد اوسیدونکی و او داکتاب یی د فرخ سیر د پاچهی په دریم کال لیکلی دی، چی غالباً به داسنه ۱۱۲۷ هرق و ی (۱۱).

ناظم بایزید خپل دغه دوه اثره په عام ټول رسالی معرفی کړی دی، خو دواړو ته یی خانکړی نومونه هم ورکړی دی، هغه رسالی دا دی:

۱- تذکره: بایزید رویشان ددی رسالی نوم داسی معرفی کړی دی:

داتذکره دعلم

رساله نمینه (۲)

ددهلی په نسخه کی بیادور بیت لومړی مسری داسی ده: (داتذکره دعلم و عمل) اما په رویشانیانو کی دارساله په تذکره مشهوره وه، لکه چی ددی رسالی ددهلی میوزیم د نسخی د لومړی پاتی په الف مخ کی غالباً دخطاط په خط کتبل شوی دی:

الجزء تذکره میا رویشان.

په ځینو نورو آثاره کی هم دارساله د تذکری په نامه یاده شوی ده، چی وروسته به خبری پری وشي. ددی رسالی لری خطی نسخی تراوسه لیدل شوی دی:

مقابله کرم. دا ځل بیا ارشوم چی رساله په دقت بیا نقل کرم. ځکه هندوستان ته رتک په وخت کی می تلوسه پیدانه کړی شوه. خو داخل می خپل نقل له خطی متن سره بیرته بیا مقابله کړه څه چی رانه پاتی وو، ځینی کلمی رانه پاتی اویا سمی نه وی، ضبط کړی په بیا کتنه کی می هغه برخی هم سمی کړی.

روان کال د دلوپه میاشت کی د افغانستان د علومو اکاډمی له خوا د بایزید رویشان د زوکړی د پنځه سوم کال د منطقه یی سیمینار په وپارمی ددی رسالی د خانکړی چاپ ارتیا حس کړه، خو چی می ولیدل داډاډمی جیب تش دی، نومی بیاقوره وبلله چی دارساله، بیا د کابل مجله کی چاپ شی او پنځه سوه نسخی اضافی ورسره چاپ او د خانکړی رسالی په توگه د سیمینار په مناسبت راووزی اود سیمینار گډون کوونکیو ته وړاندی شی.

په همدی نیامت می دا رساله بیا له سره وکتله په مقدمه کی یو ځای سمونی وشوی خو په متن کی زما د ۲۰۰۵ کال د اخیستی متن له مخی کافی سمونی او زیاتونی راغلی، امید دی چی تر لومړی چاپ دا چاپ بشپړ وی.

په پای کی د افغانستان د علومو اکاډمی له مشر استاد راشد د ژبو او ادبیاتو مرکز له مشر بناغلی عبدالواحد واجد او د کابل مجلی له مسوول مدیر سرمحقق علی محمد منگل نه مننه کوم چی د دی رسالی چاپول یی ومنل.

پایزید روینان ولیکه، داځکه چی زما د کتابخانی او ددهلی دملي میوزیم په خطي نسخو کی د ناظم نوم ښکاره راغلی دی او ناظم ویلي دي:

دا تصنیف د میا روینانی دی - سری دی بی ونغورینه. دالور ضبط زما د کتابخانی د خطي نسخي دی او ددهلي په خطي نسخي کی د ابیت داسی راغلی دی:

دا تصنیف د پیر روینان دی

دخدای د پاره دی سزا کاجي غلطي پکي مومینه (۳) په دواړو ضبطونو کی دا خبره څرگنده ده ، چی دا رساله د پایزید روینان تصنیف دی او ظاهراً هیڅ ډول شک پری څوک نشي کولای .

دا چی ارویناد دوست شینواری په دوهم چاپ کی دا رساله "د علم رساله" په نامه چاپ کړی ده ، دنامه په دی انتخاب کی به د ده پاملرنه درسالی هغه بیت ته وه ، چی د رسالی په خاتمه کی راغلی دی او ما د مخه راوړ ، ارواښاد دوست په دی انتخاب کی په بیت کی راغلی د " تذکره " کلمی ته التفات نه دی کړی او علم یی دبیت له لومړی مسری څخه او رساله یی له دوهمی څخه اخیستی او " د علم رساله " نوم یی پر خپل تهیه کړی متن ایښی دی ، حال دا چی دا رساله په تذکره مشهوره وه او پایزید هم تذکره بللی ده . ددی رسالی موضوعات خیر البیان ته ورته دی . په دی رساله کی هم د مسلمانی د پنځو بناوو شرح راغلی او د اوداسه ، لمانځه ، تیپانه ، روزی ، زکات او حج خبری یی په کی

یوه نسخه یی د پښتو ټولنی وه ، چی په ۱۳۵۳ هـ ش کال کی دی موسسی د مرحوم دوست محمد بیرڅ له ورته وو راټولی وه . دا نسخه د پیل له خوا بشپړه خور پای له خواناقصه ده .

بله نسخه راقم الحروف په ۱۳۵۶ هـ ش کی پیدا کړی وه چی دا نسخه د پیل له خوا لری لوږنی لری او دیای له خوا بشپړه ده . اوس نه پوهیږم چی دا نسخه به هم زما په تالا شویو کتابونو کی شامله وي او که به پاتی وي؟

دریمه نسخه یی ددهلي د ملي میوزیم ده . چی وینو خورلی، خودپیل او پای دواړو له خوا بشپړه ده . دا رساله تراوسه دوه ځله چاپ شوی هم ده .

لومړی چاپ یی د ۱۳۵۵ هـ ش کال دی، داچاپ د پښتو ټولنی دی ، چی متن یی ددی موسسی د ناقص الاخر نسخي په بنا تهیه شوی دی . ځنګه چی دا نسخه ناقصه وه ، نو ځکه یی نه نوم څرګندو اونه ناظم . درسالی مدون ارواښاد سرمحقق دوست شینواری (۱۳۷۲ هـ ش مر) رساله د (روینانی رساله) په نامه چاپ کړه او پروقایه یی د ناظم نوم څرګند نه کړ ، خو په مقدمه کی یی د خپلو څیړنو او له خیر البیان سره د مقایسی له مخی دا کښلی وو، چی دارسساله د پایزید روینان ده .

د دوهم چاپ متن یی د دریونسخوله مخی تهیه شو او مرحوم دوست شینواری په دی چاپ کی دا رساله (د علم رساله) وبلله او پروقایه یی د ناظم نوم صریح

دی . اودا هغه خصوصیت دی چی د بایزید رویتان په نورویپیتو آثارو کی هم لیدل کیری ، لکه : په خیرالبیان کی دیو بحث په ترڅ کی د بحث دیلابیلو مسایلو د راورو په ترڅ کی د هر مطلب تر بیان وروسته دغه لاندی بیت تکرار شوی دی :

مرگ به ورشی وسړي وته ناکهان
نشته د سړی په دنیا کښی تل دتله مقام

دبحث چی تر همدی لور بیت لاندی پیل شوی دی په دنیایی چارو پوری اړه لری او بایزید داسی شروع کړی دی :

”گوره ددغه زماني آدمیان خوارې دنیا او هر چی پکښی دی پری مشغول دی دیس آدمیان ځینی په کرل یا په بزرگانی یا په پونده کلی یا په ترکش بندی ، ځینی په نورو نورو چارو مشغولی کا آدمیان ...“

د خیرالبیان په همدی بحث کی یی د لنډو لنډو مطالبو تر بیان وروسته دغه لور بیت راوری دی ، چی په دی بحث کی ۲۶ ځله دا بیت تکرار شوی دی (۷) .
همدا ډول په ” تذکره “ کی هم د بیلابیلو موضوعاتو تر بیان وروسته دا لاندی بیت په کابو ټول کتاب کی تکرار راځی :

مسکین ویلی دینه دا سړی دی یی نفورینه

دا لور بیت په تذکره کی ۲۰ ځله راورل شوی دی . (۸)
په فرحت المجتبی کی ټول ۱۷ رباعی ډوله نظموته راغلی (۹) چی تر هر دغسی نظم لاندی هماغه یو بیت :

کړی دی او د سلوک مقاومتنه یی بیوولی دی . ددی خبرو ملاتړ د بایزید په دی بیوتونو کی هم موندل کیری :

ما هغه دی پکښی کویلی

چی واره د مقصود مسالی دینه

سړی د خپل مقصود لپاره

دا مسالی واره زده کوبینه

دا سلام پنځه بنایی زده شی

باور کانی چی ډیره یی لولینه (۴)

ارواښاد دوست شینواری د ا عقیده لرله ، چی بایزید دا رساله تر خیرالبیان د مخه نظم کړی ده . (۵)

۲- فرحت المجتبی :

څنگه چی دمخه یی یادونه وشوه د دهلی د ملی میوزیم په یاده شوی مخطوطه کی په لومړنی رسالی پسی جوخته د بایزید یوه کوچنوتی بله منظومه رساله هم موجوده ده (۶) ، چی نظموته یی ، لکه د بایزید نور نظموته د خوند نه دی او ماتی گوډی لری .

دا رساله داسی پیل شوی ده :

میاروبینان ویلی دی په عنایت د الهی

زه به در بیان کرم یو څو رباعی

هر چی یی کرده که شناخت یی پیدا شی

کرده دی په اخلاص کا که څوک یی پتیی

څو عالم تیر شوی دی لا به پسی ځی

په مرگ به واره و مری څوک دی نه کا نامیدی

په لور اقتباس کی دریم بیت په ټوله رساله کی د بایزید په اصطلاح تر هر ی رباعی وروسته تکرار راغلی

بښکاره لیدل کېږي او متني قراین په دې گواهي لي چې دغه دريواره اثره (خير البيان ، تذکره او فرحت المجتبی) دې دیو سړي وي .

دا وی د پایزید هغه دوی رسالې چې ددهلي دملي میوزیم په خطي مجموعه کې محفوظې دي او ما په د مخنیو بحثونو کې لږې لږې معرفي کړې.

زما تېر وختي

کله چې ما د هند د کتابخانو پښتو خطي نسخي نومې کتاب له پاره د هند د ځینې کتابخانو له پښتو خطي نسخو خپل اخیستي یادښتونه سره ترتیبول نومې یوه اشتباه دا کړې وه چې هلته می فرحت المجتبی او (تذکره میا روبینان) د یوه کتاب دوه نومه بللي وو او د فرحت المجتبی نوم می هم د پایزید تذکري ته راجع بللی و او بله اشتبا می دا کړې وه ، چې د فرحت المجتبی نظمو نه می د نسخې د کتاب گل محمد روبیناني بللی وو (۱۰)

زه خپلې اشتبا ته هغه وخت متوجه کړل شوم چې کله ما له دهلي څخه د پایزید د تذکري راوړی نقل ارواښاد دوست ته ورکړ. خو دوی زما د نسخې او د پښتو ټولني د نسخې او دغه نقل له مخې ددې رسالې یو تحقیقي متن تیار کړي. که څه هم ما هغه وخت له تذکري سره د فرحت المجتبی رساله کرده نه وه نقل کړې ، بلکه د پیل او پای څو رباعي می یې نقل کړې وی ښاخلي دوست چې دغه څو رباعي کتلي وی نو یې دا عقیده

څو عالم تېر شوی دی لا په پسي څي په مرگ به واره ومري څوک دی نه کا نامیندي بیا بیا تکرار شوی دی ، که د تکرار بیتونه ورسره حساب کړو ، نو د رسالې ټول بیتونه ۵۱ کېږي .

دا رساله په دې ډول پای ته رسېدلې ده:

چې روح بیا مومي د خدایه قراري
خدایي رحمت به واره دی له څپسر گني

میا روبینان ویلي دي دا رساله می فرحت المجتبی هرچي د کرده د پاره زده کا د ښو اثر بی وزره ته ورپسي څو عالم تېر شوی دی لا به پسي څي

په مرگ به واره ومري څوک دی نه کا نامیندي
د دې رسالې بله نسخه تر اوسه چیرې بل ځای نه ده لیدل شوی او یا دا چې ما ته نه ده معلومه . په دې نسخه کې د رسالې متن ظاهرا بشپړ دی خو ځینې بیتونه او یا د بیتونو او مسرېو ځینې کلمات د وینو د خورنک له آمله له لوستو وتي ، ځکه په ظاهر متن کې ځینې بیتونه او مسرې ناقصي دي .

دا رساله دروښتاني لاري یو کوچنی او لنډ لارښود غوندې دی ، چې د لاري عمده ټکي پکې امام الطریقه په دې نیامت راوړي او رانقیصتي دي ، چې د دې لاري طالب ډیر ژر او په لږو الفاظو او جملو کې ددې طریقې له ځینو اصولو او ضوابط سره آشنا شي .

په دې رساله کې راغلي مطالب زیاتره خیر بیان ، تذکره او نورو اثارو کې هم راغلي دي ، همدا رنگه د کلماتو او لغاتو اشتراک هم په دې دريو وارو اثارو کې

، بلکه " د هند کتابخانو پښتو نسخي " نومي کتاب کي چي ځيني نور اشتباهات له ما شوي وو ، هغه مي هم ياد کړل (۱۴).

۳- په همدغو وختونو کي مو د فرهنگي ادبيات پښتو دوهم ټوک تياراوه، نو هلته مي هم دغه دوي رسالي سره بيلي معرفي کړي (۱۵).

اوس چي زه د فرحت المحتبي متن وړاندي کوم نو مي لازمه وبلله چي د خپلو هغو تيروتنو يادونه يو ځل بيا وکړم چي لنډيز يي تاسي لور ولوست.

x

x

x

زما په عقیده د بايزيد ددغو دوو رسالو په باب په دي رساله کي کي لازمي خبري وشوي ، خو يوه بله موضوع چي له دي رسالو سره هم اړه لري بايد دي چي دلي ياده شي او هغه دا چي : د نوميالي ليکوال او شاعر بناظلي قلندر مومند کتاب " د خير البيان تنقيدي مطالعه " زما د کتاب " د هند د کتابخانو پښتو خطي نسخي " تر چاپ څلور کاله وروسته په ۱۹۸۸ ع کال کي چاپ شوي دي . د بناظلي مومند ددغه کتاب په مقدمه کي زما د ياد شوي کتاب او هم د دغو رسالو په باب ځيني يادوني شوي دي ، غواړم په دي ارتباط هم ځيني توضيحات گرانو لوستونکو ته وړاندي کړم .

د بناظلي قلندر مومند " د خير البيان تنقيدي مطالعه " نومي کتاب ۱۹۷ مخيزه مقدمه بهري د کار خبري هم لري او ځيني داسي نکتي يي څيړلي دي چي يا خو د نورو پام ورته نه دي شوي او يا دا چي ځينو يوازي

بنکاره کړه چي د دهلي په نسخه کي چي تر تذکري وروسته ځيني رباعي راغلي دي دا هم د بايزيد دي (۱۱) ما چي د ارواښاد دوست دا يادونه ولوستله او له رسالي (فرحت المحتبی) خپل اځپتي ناقص يادښتونه مي بيا په غور له سره وکتل نو د دغو ناقص يادښتونو له بيا کتني او هم د تذکري په خاتمه کي د رسالي د نامه موجوديت په دي معتقد کړم ، چي دا دواړه بيلي رسالي دي او خائنه خپل نومونه لري او ورسره مي په ذهن کي د حالنامي دا خبري هم راوگرځيدی : " پير دستکبر قلس سره به زبان افغاني قصيده ها و غزل ها و رباعيتها و قطعه ها و مثنوي ها ساختند " (۱۲)

ترجمه : " پير دستکبر (بايزيد) په پښتو ژبه قصيدی ، غزلی ، رباعي ، قطعي او مثنويکاني جوړي کړي " وروسته تر دي مي د خپلي دغی تيروتنی ازاله په دي ډول وکړه :

۱- د علم رسالي (تذکره) تحقيقي متن په ۱۳۶۴ هـ ش کال د اشرف خان هجري د سيمينار په مناسبت چاپيده او زه ددي سيمينار علمي منشي وم ، ما بايد د سيمينار د علمي کميټي په نماينده کي پر دي کتاب څه کينلي وای ما چي پر دي رساله کوم يادښت کينلی دی هلته مي د خپلي اشتبا يادونه وکړه (۱۳)

۲- په ۱۳۶۵ هـ ش کال کي مي " فرحت المحتبی او تذکره ميا روښان يو کتاب نه دی " تر عنوان لاندی يوه ځانگړي مقاله وليکله په دي مقاله کي ما نه يوازي د دي دواړو رسالو د نومونو سره گډولو اشتبا ياده کړه

مله ده . د دی ساحې له انکشافاتو څخه یو انکشاف د خیر البیان د دوهمې پیدا شوي نسخې اختتامیه لیکنه ده ، چې له هغې څخه یو تاریخ په لاس راځي ۹۸۳ هـ ق . څنګه چې د بایزید د مرګ په ګڼو ورګډ شویو تاریخونو کې یو تاریخ دا هم راغلی و ، او بله خبره دا وه چې هلته د آغاز له کلمې سره بله جوخته کلمه هم نه وه نو ما په احتمالي ډول ولیکل: " له آغاز میاروبیان څخه مطلب بنایي د بایزید د مړینې شپږونو پیښ کال وي ... " دافغانستان په ادبي څیړنو کې چې په دغه لهجه څوک څه ولیکي ، نو له هغې څخه خو دا مرادیني چې لیکونکي پر مساله سل په سلو کې مطمئن نه دی ، له " بنایي څخه موزد د احتمال او امکان مطلب اخلو ؛ نه پوهیږم چې په پیښور کې په څه مقصد استعمالیږي ؛ دا چې زه په دی نظر باوري نه وم له هغې سوالی (؟) څخه هم ښکاري چې ما د همدې بحث په خاتمه کې وراچولی ده (د هند د کتابخانو پښتو خطي نسخې ۲۱۴مخ).

همدارنګه د هند د کتابخانوپښتو خطي نسخې په ۲۰۷ مخ کې چې ما د بایزید د زوکړې او مړینې سنې ښوولي دي هلته می هم سوالیه ورسره ایښي ده ، لکه (۹۸۳-۹۸۳؟).

له دی بیان څخه مقصد دا دی چې هلته ما احتمالاتو ته ځای پرېښی دی او مطلق حکم می نه دی کړی اما ښاغلي مومند زما دا ګمانی نظر په خپله مقدمه کې داسې تفسیر کړی دی :

اشارې ورته کړي دي او دوی بیا پر هغو ښه بحثونه کړي دي . ددغو ښو او جالبو بحثونو تر څنګه په دی مقدمه کې ځینې داسې بحثونه هم زموږ د ځینو فرهنگي شخصیتونوپه ادرس ځینې داسې خبرې هم شته چې باید نورې هم په سره سینه وڅیړل شي او د کره کتنې د جهان شموله ادابو او نورمونو په رڼا کې بحث باندې وشي . د هغو بحثونو موقع دا نه ده، ځکه دا رساله ددغسې اوزدو بحثونو حوصله نه لري، اما د هند د کتابخانو خطي نسخې نومي کتاب متعلق چې په دی مقدمه کې څه راغلي دي ، په هغه ارتباط خپل معروضات په لاندې ډول وړاندې کوم :

۱- ښاغلي قلندر مومند چې په دی مقدمه کې د بایزید روښان د زوکړې او مرګ د کالونو د پیداکولو کوم کوشش کړی دی ، دا په خپل ځای کې غنیمت کار دی ، خو ورسره دا باید ووايو چې له تنه ډیر کالونه د مخه (۱۶) استاد پوهاند رښتین د حانامي تر لوست وروسته د بایزید د زوکړې پر مروج تاریخ ۹۳۱ . د شک اظهار کړی و او ما هم چې د هند د کتابخانو خطي نسخې په تعلیق کې پر حاننامه یاد ثبت خپور کړی دی (۲۸۷مخ) هلته می د استاد رښتین دغه شک ته اشاره کړی ده، دغه رنگه د بایزید د مرګ د کال په باب د فاضل استاد پوهاند عبدالشکور رشاد غنیمت مقاله د ۱۳۵۵ هـ ش کال په اوآخرو کې خپره شوه (۱۷) خو د خیر البیان تنقیدي مطالعه مقدمه کې د ښاغلي قلندر د بحث دا برخه په دی ساحه کې د نویو انکشافاتو ډبررسی سره

زه بايد دوی ته په ډیر ادب عرض کړم چې د هند د کتابخانو خطي نسخي نومی کتاب د ۲۳ مخ په وروستیو سطرونو کی راغلي دي :

پای : دا تصنيف د پير روښان دی

د خدای دپاره دی سزا کا چې غلطي بيا مومینه دی : " خو زما په خيال د دی رسالي د بايزيد روښان سره د نسبت نه لرولو له ټولو لوی دليل دا دی چې په حالنامه کی هېڅ ذکر نشته او هر څوک چې حالنامه د بايزيد روښان او د هغه د تحریک په باب له تر ټولو لوی سند گڼي ، هغوی د یوی لمحي د پاره دا رساله د بايزيد ليک نه شي منلی "

زه بيا هم د گران مشر قلندر مومند خدمت ته عرض کړم ، چې دا کتاب په حالنامه کی یاد شوی دی ، لکه چې ما د دی بحث په د مخیو برخو کی یادونه وکړه دا رساله (چاپی نسخي : روښاني رساله ، د علم رساله) په روښانيانو کی په تذکره مشهوره وه ؛ په حالنامه کی راغلي دي : "... اکثره اوقات احداک جیوبه پاران میفرمود هرکس که تذکره پير دستگیر نداند باید بیاموزد ، که هفکام شهادت من نر دیک رسیده است و از میان شما خواهم رفت جمعیت شما پریشان خواهد شد، اگر با مردم اختیار درخورید شما را از علم شریعت بیرسد تا جواب با صواب بدهید..." (۱۹) .

ترجمه : زیاتره وختونه به احداک جیو یارانو ته فرمایل : هر څوک چې د پير دستگیر په تذکره نه

"بيناغلي هیواد مل له دی تر قیمی نه دا نتیجه راوباسی چې په ۱۰۷۹ کی د بايزيد انصاری د وفات ۹۶ کاله پوره شوي وو او هم په دی بنا دا اندازه لگوي چې د بايزيد انصاری د وفات کال ۹۸۳ هـ دی" (۱۸) خیره دا ده چې نقادان د احتمالی او کمانی نظریاتو او مطلق حکم تر منځ حد ته قایل دي ، دواړه یو ډول نه ارزیايي کوي.

۲-بله خیره چې د هغی مقدمی په ارتباط دلته وړاندی کوم دا ده ، چې د بیاغلي مومند د دی مقدمی په ۱۲۶- ۱۳۶ مخونو کی د بايزيد پر تذکره خبری شوی دی او د دی بحث په نتیجه کی دوی ویلي دي : "د دیو ټولو خبرو په رڼا کښی زه ویلی شم چې د روښاني رسالي کښی لا داخبره په حتی طور فیصله شوی نه ده چې دا د بايزيد روښان تصنيف دی" (۱۳۶ مخ) دا چې مومند صاحب دا رسالي (تذکره او فرحت المجلتي) د بايزيد گڼی او یا یی نه گڼی دا دوی خپله خوښه ده ، مگر دوی نکتي چې د دی بحث په ترڅ کی راغلي دي هغه زه دلته ضرور یادوم :

الف : بیاغلي مومند د مقدمی په ۱۲۹ مخ کی کښلی دي :

" بیاغلي هیواد مل دا هم نه دی ویلي چې د دویمی نسخي (چې دوی په ۱۳۵۶ هـ ش موندلي وه دا شعر : "دا تصنيف د مبارورښان دی +سری دی یی ونغورینه "

د دهلې ملی موزیم په نسخه کی شته او که نه؟

دا تصنیف د میاروینان دی سسسری دی یی نفورینه

چا ورزیات کړي نه دي بلکه د بايزيد خپل دی .

بله خبره چې په په دی ارتباط زه کوم دا ده چې د خیر-
البيان په تقيدې مطالعه ۱۲۸ مخ کې د بايزيد د بلي
رسالی فرحت المجتبی د سر رباعي نقل شوی ده او
تری لاندې مشر قلندر مومند ليکلي دي : " د دی
شعرونو د انتهايي تبت معيار سره ... په دی برخه
کې بايد زه زیاته کړم د روینان پښتو اثر يو هم هنري
او ادبي ارزښتونه نه لري ، يو سړی چې په مسجع نثر
د څه ليکلو توان لري که هغه د کومي موضوع د
نظمولو زيار وباسي نو به دغسي نظمو نه وليکي ، لکه
چې په فرحت المجتبی او تذکره کې دي . د روینان اثر
لکه چې موزیبي د مخه یادونه وکړه اکثره مسجع نثرونه
او مات گود نظمو نه (نظم د دی خای په اوسنی اصطلاح
نه بلکه د شرقي فرهنگ د لرغوني او اوسنی معمولي
اصطلاح مطابق) دي ، چې حتی د نظم تول شرایط او
ارکان هم په کې بشپړ نه دي ، د شعريت خو څرک
پکښې نه لري. د ادبیاتو له اوسنیو تعابیرو سره سم د
رویناني اثر په ادبي تاریخ کې حتی د مطالعي خای هم
نه لري ، اما دا چې د یی د یو نهضت سرلاری دی موزر
ار یو چې دی او د ده اثر هیر نه کړو .
د بايزيد د دی رسالي د سر او پای خو رباعي ما
اول خل په ۱۹۸۳ع کال کې نقل کړي وي .

پوهیږي نو پښايي چې یی زده کړي . زما د شهادت
وخت نږدی شوی دی ستاسي له منځه تلونکی يم ،
ستاسي ډله به خواره شي که له اغیارو سره مخامخ
شئ او له تاسونه د علم شریعت پوښتنه وکړي نو
تاسي یی باید سم خو اوبونه ورکړئ " .

پښايي ځینی پښاغلي د حالنامې په لوره اقتباسي توتیه
کې د (تذکره) له کلمې څخه د بايزيد ژوند حالات مفهوم
واخلي ؛ که احياناً له چا سره داسې تصور پیدا شي نو
به خواب په په دی دلايلو کيږي: د حالنامې لوري اقتباسي
توتی دا جمله : " شما را از علم شریعت پیرسد تا
جواب با صواب بدهید" په خپله مورن ته راښيي چې له
(تذکره) څخه مراد د بايزيد روینان یو داسې کتاب دی
چې د شریعت علم په کې شوی دی او دویم دا چې دا
تذکره میا روینان یا د چاپي علم رساله نومي اثر کومه
نسخه چې ددهلي په ملي میوزیم کې خوندي ده . د دی
نسخې د لومړی نسخې پاني په الف مخ کې کین لوري
ته په سره رنگ کښل شوي دي :

الحمد تذکره میاروینان.

له دی نامه هم پوره څرگند ده چې تذکره همدا د علم
رساله ده ، چې دا د تذکری یو جز ده او نوری اجزای
به یی هم وي . اوس نو که چا چاپي (رویناني رساله
یاد علم رساله) لوستي وي د حالنامې د لوري اقتباسي
توتی په رڼا کې دا ورته صفا ښکاري چې دا رساله د
بايزيد خپله رساله ده او د دی رسالي د وروستیو
پیداشویو دوو خطي نسخو- په پای کې دا بیت :

ماخذونه :

- (۱) هیواد مل ؛ زلمی ؛ د هند د کتابخانو پښتو خطي نسخي ، پښتو ټولنه ، کابل د پښتو او روزني مطبعه ؛ ۱۳۲۳ هـ ش ، ۲۲-۲۴ مخونه .
- (۲) روښان ؛ بايزيد ؛ د علم رساله ، د سرمحقق دوست شينواري په زيار ، پښتو ټولنه ، کابل ، دولتي مطبعه ، ۱۳۶۴ هـ ش ، ۷۹ مخ .
- (۳) همدغه اثر ، ۸۰ مخ .
- (۴) د علم رساله ، ۸۰ مخ .
- (۵) دوست شينواري د روښاني رساله مقدمه ، د علم رساله مقدمه ؛ ی مخ .
- (۶) دا رساله تر تکړي وروسته د خطي نسخي په وروستيو پاڼو کې خطاطي شوي ده .
- (۷) بايزيد ، روښان خير البيان ، د حافظ عبدالقدوس قاسيمي په زيار ، پښتو اکيډمي ، پيښور (دوهم چاپ) جدون پريس ، ۱۹۸۸ ع ، ۱۴۹-۱۶۲ مخونه .
- (۸) د علم رساله ، ۱۲-۷۳ مخونه .
- (۹) دهند د کتابخانو پښتو خطي نسخي په ۲۳ ؛ ۲۱۹ مخونو کې ما د فرحت المحتبي د حاضري رسالې شکلي سکښت په ولسي انجمنونو برابر بللي دي . ماله هري رباعی راغلي تکراري بيت هم له رباعی سره مربوط گڼلي دي چې که دا بيت له دغو رباعی ډوله نظمونو سره يو ځای شي نو بند تری جوړېږي ، حال دا چې د رسالې شکلي سکښت د رباعياتو په کالب کې اوډل

د ۱۹۹۰ ع کال کې می دغه رساله کې کرده نقل کړه او بیا می نقل له اصل سره وکوت ، البته اصلي نسخه وپنو خورلي ده ځيني بيتونه او دځيني بيتو کلمات يې له لوسته ايستي دي ، کومې برخې چې د نقل وړ وي هغه می نقل کړي ، د رسالې موجود اصل متن گرانې ډيرې درلودی مایې په نقل کې خپل کوبښن کړی دی کله چې دا رساله مستقلة چاپېږي ، نو بويه چې يو ځل بيا له اصل سره وکتل شي ، دا نقل له ما سره څلورکاله پروت و او اوس می له دغو يادونو سره په دی نيامت نشر ته وړاندی کړ ، چې زموږ فرهنگي حقاقت ورځبر شي ، نورنو نه زه د دی رسالې مدافع يم ، او نه له چا سره په دی ډول يې گټو شخړو کی له اصلي فرهنگي کارونو ځان و باسم ، که څوک يې منی يو ځل يې کور ودان او که يې نه منی دوه ځله يې کور ودان دا وروستی خبری می ځکه وکتلی ، چې پر موږ د پښتني معاشرې ځيني خصايس دومره غالب دي ، چې حتی علمي او فرهنگي کارونه مو هم تر خپل اغېز لاندې راولي او د خپل ضد دتر سره کولو له پاره لمر په دوه گوټو پټوو او د خپلې ادعا د ثبوت له پاره داسې دلايل لټوو ، چې د نقد او تحقيق له هيڅ روش سره سمون نه لري .

متن

بسم الله الرحمن الرحيم

میار و بندان و پلي دی په عنایت د الهی

زه به در بیان کرم یو خو رباعی

هرچی بی (۱) په کرده (۲) که شناخت یی پیدا شی

کرده په اخلاص وکا (که) څوک یی پتیبی (۳)

خو عالم تیر شوی دی لا په پسی خي

په مرگ به واره و مری څوک دی نه کا نامیدی

x x x

د دی زماني (۴) سړي ولي پسو (۵) بی ضم وي

چی بی فهمه چاری کاندی او بی فهمه وایی (۶)

(۱) بی = پری

(۲) کرده چار، عمل (پښتو - پښتو تشریحی قاموس)

(۳) پتیبیل: اراده کول، نیت کول، دا لغت د پتیبینه په

بڼه کابو لس خایه په تذکره کی هم استعمال شوی دی

لکه: د تن زکات دغه دی - که څوک یی پتیبینه

(۴) اصل: زمانه

(۵) پسو: هسی، هسی شان (زده پانعه ۱۱۶).

(۶) اصل: بی فهم چار کاندی او بی فهم و وایی.

شوی دی او تر هری رباعی وروسته هماغه یو بیت بیا بیا تکرار پری.

(۱۰) د هند د کتابخانو خطی نسخی، ۲۲۰ مخ.

(۱۱) شینواری، سرمحقق دوست: بایزید روښان د

هنر او شعر په ډگر کی، ژوندون مجله، د ۱۳۶۴ هـ

ش ۶ گڼه، ۷-۸ مخونه.

(۱۲) مخلص، علي محمد: حالنامه، به کوشش

نورالله ولسپال، اکادمي علوم افغانستان، کابل،

۱۳۶۴ هـ ش، ۳۵۹ مخ.

(۱۳) هیوادمل، زلمی: د اشرف خان هجری د

سیمینار علمي سسکرتريت يادوني، د علم رساله، الف

- و مخونه.

(۱۴) هیوادمل، زلمی: فرحت المجتبی او تذکره میا

روښان یو کتاب نه دی؟ کابل مجله ۱۳۶۵ هـ ش، ۹-

۱۰ گڼه، ۹۴-۱۰۲ مخونه.

(۱۵) هیوادمل، زلمی: فرهنگ ادبیات پښتو، ج ۲،

کمپنه دولتي طبع و نشر، کابل، مطبعه دولتي ص ص

۱۱۱، ۱۵۲.

(۱۶) کابل مجله، ۱۳۴۳ هـ ش کال، ۲ گڼه، ۷ مخ.

(۱۷) رشاد، پوهاند عبدالشکور: د خیر البیان موافق

په کوم کال مری دی؟ زبیری، (مجله) ۱ گڼه ۱۳۵۵ هـ

ش، حوت.

(۱۸) مومند فندر: د خیر البیان تنقیدی مطالعه، چاپ

خای، پښتور، ۱۳۸۰ع، ۱۴ مخ.

(۱۹) حالنامه، ۶۱۹ مخ.

x x x
 مرگوتی در سپینری، ناگاہ به دریشی
 خو رنگه عذاب دی دا سیری دی پیتی
 هر چی نور وگا؛ هغه که چه پیر وایی
 وراندی گناه به واره خواجه خدای وربختی
 خو عالم تیر شوی دی لایه پسی خی
 په مرگ به واره ومری خوک دی نه کا نامیدی
 x x x
 بنه کرده اختیار گره ترو (۱۴) پریزده بدخویی
 یکی به دی په نیکی بدای شتی
 خور دی منزولونه دا سیری دی پیتی
 په هر منزل پاور گره نوری نوری جاری دی
 خو عالم تیر شوی دی لا به پسی خی
 په مرگ به واره ومری خوک دی نه کا نامیدی
 x x x

(۱۴) ترو : نو (زره پانگه).
 x کله می چی د دی فرحت المجتبی دا ترتیب شوی متن
 بیاله اصل سره مقابله کری . هغه په دی مسری کی زما
 د ترتیب کری متن کینی د (پدی) کلمه (یکی) ده .
 بیامی اصل ته ترجیح ورکړه او د اول چاپ بدي می په ()
 یکی) واروله . د (یک) کلمه فرهنگونو د ژرا او
 انګولا په معنی اخستی ده .

په هر یو سیری پوری فرینتی مو کلی (۷) دی
 هره وینا هره چاره (۸) د دیو سیری کینی (۹)
 خو عالم تیر شوی دی لا به پسی خی
 په مرگ به واره ومری خوک دی نه کا نامیدی
 x x x
 د دنیا چار کینی د کاندی هتیاتی (۱۰)
 بل په دفتر کینی (بی) (۱۱) بدي نه دیریزی
 ویره د قهار دی په زرونو کینیاسی (۱۲)
 توبه دی په پیرو کا بی توبه دی نه اوسی (۱۳)
 خو عالم تیر شوی دی لا به پسی خی
 په مرگ به واره ومری خوک دی نه کا نامیدی

 (۷) موکل : یو کار ته کمارل شوی (عمید)
 (۸) اصل : هر وینا ، هر چاره
 (۹) کینل : لیکل ، کینی = لیکي .
 (۱۰) هتیاتی : احتیاطی ، په خیر البیان کی هم دغه لفظ
 په دی نول لیکل شوی دی ، لکه : دا په فصل فرض
 دی په هتیاتی آدمیان (خیر البیان ۲۸۸ مخ) .
 (۱۱) بی : به بی
 (۱۲) اصل : ویر د قهار ؛ زرون ؛ کینیاسل : نه
 ایستل ، داخلول .
 (۱۳) په خیر البیان کینی د پیر تمام د طلب په بحث کی
 راغلی دی : په ده دی یقین کا ، پر لاس دی توبه کا .
 (خیر البیان ۳۴۰ مخ) .

په شريعت د روان وي حقيقت ونه ډگي

.....(۱۸)

خو عالم تير شوی دی لا به پسي ځي

په مرگ به واره ومري څوک دی نه کا ناميدي

x

x

x

د حقيقت کرده وکاندي چي و حقيقت دی و رسي

کرده يي دایم یاد چي هر دم يي د يار وي

په خپل ذکر دی ډاکر (۱۹) نو يقين رښتيا لري

هر چه شته په دواره جهان له دويي کسي پکښي

خو عالم تير شوی لا به پسي ځي

په مرگ به واره ومري څوک دی نه کا ناميدي (۲۰)

x

x

x

چي په حقيقت ثابت شي زړه يي بيا مومي صفاي

له حقيقت درون شي ترو دی قدم په وړاندي بردي

(۱۸) دا دوی مسري، وينو خورلي او له منځه تللي دي.

يوه مسري يي ما په دويم ځلي مقابله كي پيامونده .

(۱۹) اصل : د امرانو

(۲۰) دا مسري په دويمه کتنه كي راور شوه.

شريعت د رسول وينا ده طريقت کرده د نبي (۱۵)

حقيقت د نبي حال دی معرفت اسري دي د نبي

چي په پنځه بنا کرده که شريعت په ځای شي (۱۶)

چي په شريعت کښي ثابت شي هغه دراه د سيري

خو عالم تير شوی دی لا به پسي ځي

په مرگ به واره ومري څوک دی نه کا ناميدي

x

x

x

چي په هغه لار روان شي طريقت په ځای شي

چي په لاره کښي ودريري و منزل نه تير شي

طاعت دی په پاکي کا (۱۷) ترو د نه کا کاهلي

ژبه هر اندام دی په طاعت مشغول لري

خو عالم تير شوی دی لا به پسي ځي

په مرگ به واره ومري څوک دی نه کا ناميدي

x

x

x

له هغ ژبي له هغ اندام چي په دنيا مشغول لري

له هغ ژبي اندام به دي چي د خدای طاعت يي کړي

(۱۵) د شريعت ور مندن گفتار د پيغمبرانو دی)

خير البيان (۳۸۴) . همدا رنگه په خير البيان كي راغلي

دي : شريعت وينا او طريقت چار د پيغمبرانو ده x په

خير البيان كي راغلي دي : حقيقت دی حال د پيغمبرانو

(خير البيان تنقيدي مطالبه).

(۱۶) خير البيان راغلي دي : گوره د شريعت ورمندن

گفتار د پيغمبرانو دی او چار د پينځه بنياد مسلمانانې ده.

(۱۷) اصل : وکا

په هیت دی دا سری چی دایم د یار وی
 (۲۵)
 غافلان دی لکه مری ناکران لکه ژوندي
 (۲۶)
 خو عالم تیر شوی دی لا به پسی خی
 په مرگ به واره ومري خوگ دی نه کا نامیدی
 x
 دی یو پاک دریاب دی هر چی په دی کینی وی
 هسی بی پایان چی حد پایان نه لری
 واجد خیسر په خدای ، خدای په هر څه کینی وینی
 خلاص به نشی له دیداری که د دیدار بی فهم لری
 خو عالم تیر شوی دی لا به پسی خی
 په مرگ به واره ومري خوگ دی نه کا نامیدی
 x
 دو اجدان بویه چی په وړاندی روان شوی
 له یانه دی نه در پیری خو عارف سامع نه نشی
 سامعان د هر آواز په تسبیح بی پوهوی
 هر آواز چی آواز بی په تسبیح فهم لری
 خو عالم تیر شوی دی لا به پسی خی
 په مرگ به واره ومري خوگ دی نه کا نامیدی

۲۸ فرحت المجتبی

دلبرونی (۲۱) بویه چی په لار د هادی خی
 خو معرفت نه مومی له منزل نه در پیری
 خو عالم تیر شوی دی لا به پسی خی
 په مرگ به واره ومري خوگ دی نه کا نامیدی
 x
 پنځه خنس (۲۲) عارف دی که خوگ بی پتی
 واجد ، سامع ، واصل دی یگانه چی ساکن نشی
 دی زر (۲۳) په دید وینی واجد د دی هستی
 خیسر (۲۴) دی دی هستی کینی نه کسی
 خو عالم تیر شوی دی لا به پسی خی
 په مرگ به واره ومري خوگ دی نه کا نامیدی
 x
 (۲۱) خیر البیان : گوره ورمندن په طریقت کینی په
 لبرونی... لبرونی: لاروی :
 (د خیر البیان تنقیدی چاپ) .
 (۲۲) خنس : خیل ، ډول ، نوع . په خیر البیان کی
 راغلی دی : " عارف واجد ، مقرب ، واصل ، موحد ،
 مسکین"
 (۲۳) د مسری د سر کلمات معشوش دی .
 (۲۴) خیسر : خان ، خیل خان (زره پانعه ۲۷۷) د
 مسری هم په دویمه مقابله کینی سمه شوه .

دسامعان (۲۷) بویه چی په وړاندې روان شي
 له یا نه دې درېونې خو له حقه واصل شي
 دواصلان (۲۸) بویه چی خو دې دورې (۲۹) کوي
 واصلان دآهوه چار که له خدایه (۳۰) هسی شي
 خو عالم تیر شوی دی لا به پسی خي
 په مرگ به واره ومري خوگ دی نه کا نامیدی
 x x

واصلان بویه چی په وړاندې روان شي
 له یا نه دې نه درېونې خو نه مومي یگانگی
 یگانه دي کاندې کړده د یگانگی
 ته هغ پورې چی بیا مومي له خدایه قراري
 خو عالم تیر شوی دی لا به پسی خي
 په مرگ به واره ومري خوگ دی نه کا نامیدی
 x x

چی روح بیا مومي د خدایه قراري
 خدای به واره دی خپسر گنی
 میارو بیان ویلی دی دا رساله می فرحت المحتجی
 هر چی د کړده د پاره زده کا د بنو اثر یې زده ته ورپشی
 خو عالم تیر شوی دی لا به پسی خي
 په مرگ به واره ومري خوگ دی نه کا نامیدی
 دارسالة د گل محمد له لاسه وکښ

(۲۷) اصل :وسامعان (۲۸) اصل : دواصلان (۲۹) دلته
 په یوه کلمه نه یم پوه زما په نقل کی یتنه نه ده راغلي.
 په دریمه کتنه کی سمه شوه (۳۰) اصل : ولخدایه.

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**